

"הַשְׂרָח הַחֲלָבִי" לְתוֹרָה

תרגום התורה לערבית-יהודית שבפי יהודי ארם-צובא (חלב)

ספר ויקרא
פרשת שמיני

המרכז העולמי למורשת יהדות ארם-צובא (חלב)
תל-אביב תשס"ו - 2005

© כל הזכויות שמורות למרכז העולמי למורשת יהדות ארם צובא (חלב) המבקש לצטט מהספר

רשאי לעשות כן, בתנאי שיציין את שם הספר, ואת שם המוסד שהוציאו לאור:

המרכז העולמי למורשת יהדות ארם צובא (חלב)

כד רגלו הימנית: ויקרב את-בני
 אהרן ויתן משה מן-הדם על-
 תנוף אונם הימנית ועל-בהן
 ידם הימנית ועל-בהן ורגלם
 הימנית ויזרק משה את-הדם
 על-המזבח סביב: ויקח את-
 החלב ואת-האלוה ואת-כל-
 החלב אשר על-הקרב ואת
 יתרת הכבד ואת-שתי הכלית
 ואת-חלבהן ואת שוק הימין:
 טו ומסל המצות אשר לפני יהוה
 לקח חלת מצה אחת וחלת
 לחם שמן אחת ורקיק אחד
 וישם על-החלבים ועל שוק
 הימין: ויתן את-הכל על פני
 אהרן ועל פני בניו וינף אתם
 כח תנופה לפני יהוה: ויקח משה
 אתם מעל כפיהם ויקטר
 המזבחה על-העלה מלאים
 הם לריח ניחח אשה הוא
 כט ליהוה: ויקח משה את-החזה
 ויניפהו תנופה לפני יהוה
 מאיל המלאים למשה היה
 למנה כאשר צוה יהוה את-
 משה: ויקח משה משמן
 שביעי
 ל המשחה ומן-הדם אשר על-
 המזבח ויז על-אהרן על-בגדיו
 ועל-בניו ועל-בגדי בניו אתו
 ויקדש את-אהרן את-בגדיו
 ואת-בניו ואת-בגדי בניו אתו:

לא ויאמר משה אל-אהרן ואל-
 בניו בשלו את-הבשר פתח
 אהל מועד ושם תאכלו
 אתו ואת-הלחם אשר בסל
 המלאים כאשר צויתי לאמר
 לב אהרן ובניו ואכלהו: והנותר
 בבשר ובלחם באש תשרפו:
 מג מפטיר
 לג ומפתח אהל מועד לא תצאו
 שבעת ימים עד יום מלאת ימי
 מלאיכם כי שבעת ימים ימלא
 לד את-ידכם: כאשר עשה ביום
 הזה צוה יהוה לעשת לכפר
 לה עליכם: ופתח אהל מועד
 תשבּו יומם ולילה שבעת
 ימים ושמרתם את-משמרת
 יהוה ולא תמותו פי-כן
 לו צויתי: ועש אהרן ובניו את
 כל-הדברים אשר-צוה יהוה
 ביד-משה:
 שמיני
 טא ויהי ביום השמיני קרא
 משה לאהרן ולבניו ולזקני
 ב ישראל: ויאמר אל-אהרן קח-
 לך עגל בן-בקר לחטאת ואיל
 לעלה תמימם והקרב לפני
 ג יהוה: ואל-בני ישראל תדבר
 לאמר קחו שעיר-עזים
 לחטאת ועגל וכבש בני-שנה
 ד תמימם לעלה: ושור ואיל
 לשלמים לזבח לפני יהוה
 ומנחה בלילה בשמן כי היום

ה יהוה נראה אליכם: ויקחו
 את אשר צוה משה אל-פני
 אהל מועד ויקרבו כל-העדה
 ויעמדו לפני יהוה: ויאמר
 משה זה הדבר אשר-צוה
 יהוה תעשו וירא אליכם כבוד
 * יהוה: ויאמר משה אל-אהרן
 קרב אל-המזבח ועשה את-
 חטאתך ואת-עלתך וכפר
 בעדך ובעד העם ועשה את-
 קרבן העם וכפר בעדם כאשר
 ח צוה יהוה: ויקרב אהרן אל-
 המזבח וישחט את-עגל
 ט החטאת אשר-לו: ויקרבו בני
 אהרן את-הדם אליו ויטבל
 אצבעו בדם ויתן על-קרנות
 המזבח ואת-הדם יצק אל-
 י יסוד המזבח: ואת-החלב
 ואת-הכלית ואת-היתרת מן-
 הכבד מן-החטאת הקטיר
 המזבחה כאשר צוה יהוה את-
 * יא משה: ואת-הבשר ואת-העור
 שרף באש מחוץ למחנה:
 יב וישחט את-העלה וימצאו בני
 אהרן אליו את-הדם ויזרקו
 יג על-המזבח סביב: ואת-העלה
 המציאו אליו לנתחיה ואת-
 הראש ויקטר על-המזבח:
 יד וירחץ את-הקרב ואת-
 הכרעים ויקטר על-העלה

אייאם ותחפצו אלא מחפציית אללה ולם תמותו אין כידא אתוועית: 36. ויעש - וציניע אהרון ובנינו אלא גמייע אלכלאם אלדי וצא אללה פי יד מוסה:

ט

1. ויהי - וכאן פי יום אלתאמין נדא מוסה לאהרון ולבנינו ^{סמיני} ולכתייארית ישראל: 2. ויאמר - וקאל אלא אהרון כוד לך עיגיל פאלו בקר לרכווייה וכיביש לסעידייה כמלין וקריב קדאם אללה: 3. ואל - ואילא בנין ישראל תכלים קאיילא כידו עתות מאעיז לרכווייה ועיגיל וחרוף בנין סניה כמלין לסעידייה: 4. ושור - ותור וכיביש לל אסלאיים לידבחו קדאם אללה והדייה מלתותיה פיל זית אין אליום אללה אתגלא אליכון: 5. ויקחו - ואכדו אלא אלדי וצא מוסה אלא קידאם כימית מיעאד וקירבו גמייע גומעה ווקפו קדאם אללה: 6. ויאמר - וקאל מוסה האדא אלכלאם אלדי ווצא אללה תצנעו ויתגלא אליכון כדאם אללה: 7. ויאמר - וקאל מוסה אלא אהרון קראב אלא אלמדבח וצנע אלא דכוותך ואלא סעידיך וגפיר ענאך ועאן אלקום וצנע אלא קרבן אלקום וגפיר ענהון כאלדי וצא אללה: 8. ויקרב - וקריב אהרון אלא אלמדבח ודבח אלא עיגיל דכווייה אלדי לו: 9. ויקריבו - וקרבו בנין אהרון אלא אדם אליה וגטץ אצבעתו פיל דם וגעל אלא קראני אלמדבח ואלא אדם עכב אלא אסאס אלמדבח: 10. ואת - ואלא אלשחם ואלא אלכיליה ואלא אלזאייד מן אלכבייד מן אלדכווייה בכאר אלמדבח כאלדי ווצא אללה אלא מוסה: 11. ואת - ואלא אללחם ואלא אלגיליד חרק פיל נאר מן ברא למחאט: 12. וישחט - ודבח אלא אלסעידייה והייארו בנין אהרון אליה אלא אדם וראשו אלא אלמדבח מסתדיר: 13. ואת - ואלא אלסעידייה הייארו אליה לשקפהא ואלא אלראס ובכר אלא אלמדבח: 14. וירחץ - וכסל אלא אלגוף ואלא אלכראעיב ובכר אלא אלסעידייה

ט

3. שעיר - עתות = עתוד. 4. נראה - התגלה אליכם, כת"א (מתגלי לכו). וכן להלן בפסוקים 6, 23. 9. יצץ - צכב = סכב. 12. וימצאו - והכינו, קרוב לפירוש רש"י: לשון הושטה והומנה, וכן בפסוקים 13, 18. 14. וירחץ

- מוסה מן דמו וגעל אלא קרקוט אידין אהרון אלימין ועלא ביהים ידו אלימין ועלא ביהין רגלו אלימין: 24. ויקרב - וקרב אלא בנין אהרון וגעל מוסה מן אדם אלא קרקוט אידנהון אלימין ועלא ביהין ידיהון אלימין ועלא ביהים רגלון אלימין ורש מוסה אלא אדם אלא אלמדבח מסתדיר: 25. ויקח - ואכד אלא אלשחם ואלא אללייה ואלא גמייע שחם אלדי אלא אלגוף ואלא זאייד אלכבייד ואלכלוותין ואלא שחמהון ואלא סאק אלימין: 26. ומסל - ומן טבק אלפטיר אלדי קדאם אללה אכד ברזקת פטיר ואחיד וברזקת טועם זית וחדיה ורקקה וחדיה וגעל אלא שחום ועלא סאק אלימין: 27. ויתן - וגעל אלא אלכיל אלא כפוף אהרון ועלא כפוף בנינו וחרך ליהון תחריכה קדאם אללה: 28. ויקח - ואכד מוסה ליהון מן אלא כפופהון ובכר אלמדבח אלא סעידייה תכמיל הימא קורבן לינקיביל בירצה הוא קדאם אללה: 29. ויקח - ואכד מוסה אלא אלזור וחרכו תחריכה קדאם אללה מן כיביש תכמיל למוסה כאן ליל גיזו כאלדי וצא אללה אלא מוסה: 30. ויקח - ואכד מוסה מן זית אלמסחה ומן אדם אלדי אלא אלמדבח וראש אלא אהרון אלא אתייבו ועלא בנינו ועלא אתייב בנינו מעו וקדס אלא אהרון אלא אתייבו ואלא בנינו ואלא אתייב בנינו מעו: 31. ויאמר - וקאל מוסה אלא אהרון ואלא בנינו טביכו אלא אללחם באב כימית מיעאד ותם תאכלו אלו ואלא אלטועם אלדי פי טבק אלתכמיל כאלדי ואצית קאילא אהרון ובנינו יאכלו: 32. והנותר - ואל ביפעל פיל לחם ופיל אלטועם פיל נאר תחרקו: 33. ומפתח - ומן באב כימית מיעאד לם תכרגו סבע אייאם חיתא יום תכימול אייאם תכמילכוון אין סבע אייאם יכמיל אלא וגייכוון: 34. כאשר - כאלדי ציניע פיל יום האדא וצא אללה ליתצנעו ליגפיר עליכון: 35. ופתח - ובאב כימית מיעאד תגלסו נהאר וליל סבע

33. ימלא את ידכם - ימלא את חובתכם, בדומה לתרגום רס"ג: תכמל ואנבכם (=יטלאו חובתכם), וראה דירנבורג 1893, עמ' 164. הביטוי "למלא יד" נמצא בשמות כט 9, 29, 33. ומשמעו ככל הנראה לתת בידי הכוהן דבר כלשהו המסמל קבלת התפקיד. ראה בפירוט בפירושים.

טו המזבחה: ויקרב את קרבן
 העם ויקח את שעיר החטאת
 אשר לעם וישחטהו ויחטאהו
 טז כראשון: ויקרב את העלה
 שני ויעשה כמשפט: ויקרב את-
 המנחה וימלא כפו ממנה
 ויקטר על המזבח מלבד עלת
 יח הקר: וישחט את השור
 ואת האיל זבח השלמים
 אשר לעם וימצאו בני אהרן
 את הדם אליו ויזרקוהו על-
 ט המזבח סביב: ואת החלבים
 מן השור ומן האיל האלה
 והמכסה והפלית ויתרת
 כ הכבד: וישמו את החלבים
 על החזות ויקטר החלבים
 כא המזבחה: ואת החזות ואת
 שוק הימין הניף אהרן תנופה
 לפני יהוה כאשר צוה משה:
 כב וישא אהרן את ידו אל העם
 ויברכם וירד מעשת החטאת
 כג והעלה והשלמים: ויבא משה
 ואהרן אל אהל מועד ויצאו
 ויברכו את העם וירא כבוד-
 שלשי יהוה אל כל העם: ותצא
 כד אש מלפני יהוה ותאכל על-
 המזבח את העלה ואת-
 החלבים וירא כל העם וירנו
 וא ויפלו על פניהם: ויקחו בני-
 אהרן נדב ואביהוא איש

מחתתו ויתנו בהן אש וישמו
 עליה קטרת ויקריבו לפני
 יהוה אש זרה אשר לא צוה
 ב אתם: ותצא אש מלפני יהוה
 ותאכל אותם וימתו לפני
 ג יהוה: ויאמר משה אל-אהרן
 הוא אשר-דבר יהוה | לאמר
 בקרבי אקדש ועל-פני כל-
 ד העם אכבד וידם אהרן: ויקרא
 משה אל-מישאל ואל אלצפן
 בני עזיאל דד אהרן ויאמר
 אלהם קרבו שאו את-אחיכם
 מאת פני-הקדש אל-מחוץ
 ה למחנה: ויקרבו וישאם
 בכתנתם אל-מחוץ למחנה
 ו כאשר דבר משה: ויאמר משה
 אל-אהרן ולאעזר ולאיתמר |
 בניו ראשיכם אל-תפרעו |
 ובגדיכם לא-תפרמו ולא
 תמתו ועל כל-העדה יקצף
 ואחיכם כל-בית ישראל יבכו
 את-השרפה אשר שרף יהוה:
 ז ומפתח אהל מועד לא תצאו
 פן תמתו כי-שמן משחת
 יהוה עליכם ויעשו כדבר
 משה:

ח וידבר יהוה אל-אהרן לאמר: ס
 ט ויין ושכר אל-תשת | אתה |
 ובניך אתך בבאכם אל-אהל

מועד ולא תמתו חקת עולם
 לדדתיכם: ולהבדיל בין הקדש
 ובין החל ובין הטמא ובין
 יא הטהור: ולהורת את-בני
 ישראל את כל-החקים אשר
 דבר יהוה אליהם בני-משה:

יב וידבר משה אל-אהרן ואל
 אלעזר ואל-איתמר | בניו
 הנותרים קחו את-המנחה
 הנותרת מאשי יהוה ואכלוה
 מצות אצל המזבח כי קדש
 יג קדשים הוא: ואכלתם אתה
 במקום קדוש כי חקה וחק-
 בניה הוא מאשי יהוה כי-כן
 יד צויתי: ואת חזה התנופה ואת |
 שוק התרומה תאכלו במקום
 טהור אתה ובניך ובנתיך אתך
 כי-חקה וחק-בניה נתנו מזבחי
 טו שלמי בני ישראל: שוק
 התרומה וחזה התנופה על
 אשי החלבים יביאו להניף
 תנופה לפני יהוה והיה לה
 ולבניה אתך לחק-עולם
 חמישי כז כאשר צוה יהוה: ואת | שעיר
 החטאת דרש דרש משה והנה
 שרף ויקצף על-אלעזר ועל-
 איתמר בני אהרן הנותרים
 יח לאמר: מדוע לא-אכלתם את-
 החטאת במקום הקדש כי

וקרבו וחמלוהוון פי כתונייאתהון אלא מן ברא למחאט כאלדי כלם מוסה: 6. ויאמר - וקאל מוסה אלא אהרון ולא לעזור ולאיתמר בנינו רוסכון לא תראבו שחפיה ואתייבכון לם תמוזקו ולם תמותו ועלא גמיע גומעה יעכוט ואכוותכון גמיע גומעית ישראל יבכו אלא אלהריקא אלדי חרק אללה: 7. ומפתח - ומן באב כמית מיעעד לם תכרגו לילא תמותו אין זית מסחית אללה עליכון וצינעו כי כאלם מוסה:

8. וידבר - וכלם אללה אלא אהרון קאילא: 9. יין - כמר ומסכיר לא תשראב אנתא ובנינך מעך פי מגיכון אלא כימית מיעעד ולם תמותו רסמית דהר לאגילכון: 10. ולהבדיל - וליפריק בין אלקרוס ובין תבדיל ובין ניגיס ובין אלדיכי: 11. ולהורות - וליעאלים אלא בנין ישראל אלא גמיע אלריסום אלדי כלם אללה אליהון פי יד מוסה: 12. וידבר - וכלם מוסה אלא אהרון ואלא אלעזר ואלא איתמר בנינו אלפעלין כידו אלא אלהדייה אלפעליה מן קורבין אללה וכלוהא פטיר לזיוק אלמדבח אין כאץ אלאקדאס היא: 13. ואכלתם - ותכלו ליהא פי מכאן מקדס אין ריסמך וריסים בנינך היא מן קורבין אללה אין כידא תוואצית: 14. ואת - ואלא זור תחריכא ואלא סק רפעא תאכלו פי מכאן דיכי אנתא ובנינך ובנתך מעך אין ריסמך וריסים בנינך אנעטו מן אדבייה אסלאיים בנין ישראל: 15. שוק - סאק אלרפעא וזור תחריכא עלא קורבין שחום יגיבו ליחריך תחריכא קדאם אללה ויכון לך ולבנינך מעך לריסים דהר כאלדי וצא אללה: 16. ואת - ואלא עתות דכוויה תפתיש פתש מוסה והוודא אחתרק וצכט עלא אלעזר ועלא איתמר בנין אהרון אלפעלין קאילא: 17. מדוע - אליש לם אכלתו דכוויה פי מכאן קדוס אין כאץ אלאקדאס היא וליהא עטא ליכון לתספתו אלא דנב גומעה ליגפיר עליהון קדאם אללה:

ללמדבח: 15. ויקרב - וקרב אלא קרבן אלקום ואכד אלא עתות אלדכוויה אלדי לל קום ודבחו ודכא כיל אוולאני: 16. ויקרב - וקרב אלא אלסעידיה וצנעהא כיל חיכים: 17. ויקרב - וקרב אלא אלהדייה ומלא כפו מינהא ובכר עלא <אל>מדבח מן גיר צעידית אלציביח: 18. וישחט - ודבח אלא אלתור ואלא אלכיביש דבח אלסלאיים אלדי לל קום והירו בנין אהרון אלא אלדם אליה וראשו עלא אלמדבח מסתדיר: 19. ואת - ואלא אלשחום מן אלתור ומן אלכיביש לייח ואלמגאטי ואלכיליה וזאיד אלכיביד: 20. וישימו - וגעלו אלא אלשחום עלא זוואר ובכר שחום אלמדבח: 21. ואת - ואל אלזור ואלא סאק אלימין חראך אהרון תחריכא קדאם אללה כאלדי ווצא מוסה: 22. וישא - ורפע אהרון אלא ידיה אלא אלקום וברכהון ונזיל מן יצנע אלדכוויה ואלסעידיה ואלסלאיים: 23. ויבא - ואיגא מוסה ואהרון אלא כימת אלמיעעד וכרגו וברכו אלא אלקום ותגלא כראם אללה אלא גמיע אלקום: 24. ותצא - וכרגית נאר מן קדאם אללה וחרקית עלא אלמדבח אלא אלסעידיה ואלא אלשחום ונצר גמיע אלקום וגאנו ונטבו עלא וגהון:

1. ויקחו - ואכרו בנין אהרון נדב ואביהוא רגול מגמרתו וגעלו פיהון נאר וגעלו עליהא בכור וקראבו קדאם אללה נאר גאריביה אלדי לם ווצא ליהון: 2. ותצא - וכרגית נאר מן קדאם אללה וחרקית ליהון ומאתו קדאם אללה: 3. ויאמר - וקאל מוסה (קדאם אללה) אלא אהרון הוא אלדי כלם אללה קאילא פיקראייבני אתקדס ועלא חצירית גמיע אלקום אתכרם וסכת אהרון: 4. ויקרא - ונדא מוסה אלא מיטאל ואלא אלעפן בנין עזיאל עאם אהרון וקאל אליהון אתקדמו חמילו אלא אכוותכון מן ענד קדאם אלקדוס אלא מן ברא למחאט: 5. ויקרבו -

תישוקו. ב: תשיקו - תקרעו, ושניהם נרדפים. 9. ושכר - ומשכר. ג: וערק. 11. ולהורות - בד: ולידיל. 16. שעיר - עתות = בד: עתוד. דרש דרש - ב: טליב טלב; ד: טלב טלאב - נרדפים. ויקצף - ד: ונציב - טילה נרדפת. 17. לשאת את עון העדה - וכן ד, כעקבות ת"א (לסלחא). ב: ליתקבלו אלא דמב אלנומאעה - לקבל את עון העדה.

- וכסל = גסל. 24. וירנו - ושרו, וכן ד. ב: וסבחו - ושבחו. ג: שני התרגומים: וננו או וסבאחו.

1. זרה - וכן ד. ב: אננאביה. ג: גריביה ואננאבייה - טילים נרדפות. 6. אל תפרעו - אל תגדלו שער פרע, כת"א (לא תרבון פירע), וכפירוש רש"י: אל תגדלו שער, מכאן שאבל אסור בתספורת. תפרמו - וכן ד. ג:

קדש קדשים הוא ואתה נתן
 לכם לשאת את-עון העדה
 לכפר עליהם לפני יהוה:
 הן לא-הובא את-דמה אל-
 הקדש פנימה אכול תאכלו
 אתה בקדש פאשר צויתי:
 וידבר אהרן אל-משה הן היום
 הקריבו את-חטאתם ואת-
 עלתם לפני יהוה ותקראנה
 אתי באלה ואכלתי חטאת
 היום הייטב בעיני יהוה:
 וישמע משה וייטב בעיניו:

^{שישי} ויא^א וידבר יהוה אל-משה ואל-
 ב אהרן לאמר אלהם: דברו אל-
 בני ישראל לאמר זאת החיה
 אשר תאכלו מכל-הבהמה
 ג אשר על-הארץ: כל מפרסת
 פרסה ושסעת שסע פרסת
 מעלת גרה בבהמה אתה
 ד תאכלו: אך את-זה לא תאכלו
 ממעלי הגרה וממפרסי
 הפרסה את-הגמל כי-מעלה
 גרה הוא ופרסה איננו מפרים
 ה טמא הוא לכם: ואת-השפן
 כי-מעלה גרה הוא ופרסה לא
 ו יפריס טמא הוא לכם: ואת-
 הארנבת כי-מעלת גרה הוא
 ופרסה לא הפריסה טמאה
 ז הוא לכם: ואת-החזיר כי-

מפרים פרסה הוא ושסע
 שסע פרסה והוא גרה לא-יגר
 ח טמא הוא לכם: מבשרם לא
 תאכלו ובנבלתם לא תגעו
 ט טמאים הם לכם: את-זה
 תאכלו מכל אשר במים כל
 אשר-לו סנפיר וקשקשת
 במים במים ובנחלים אתם
 י תאכלו: וכל אשר אין-לו
 סנפיר וקשקשת במים
 ובנחלים מכל שרץ המים
 ומכל נפש החיה אשר במים
 יא שקץ הם לכם: ושקץ יהיו
 לכם מבשרם לא תאכלו ואת-
 יב נבלתם תשקצו: כל אשר אין-
 לו סנפיר וקשקשת במים
 יג שקץ הוא לכם: ואת-אלה
 תשקצו מן-העוף לא יאכלו
 שקץ הם את-הנשר ואת-
 יד הפרס ואת העזניה: ואת-
 טו הדאה ואת-האיה למינה: את
 טז כל-ערב למינו: ואת בת היענה
 ואת-התחמס ואת-השחף
 יז ואת-הנץ למינהו: ואת-הפוס
 ואת-השלך ואת-הינשוף:
 יח ואת-התנשמת ואת-הקאת
 יט ואת-הרחם: ואת-החסידה
 האנפה למינה ואת-הדוכיפת
 כ ואת-העטלף: כל שרץ העוף
 ההלך על-ארבע שקץ הוא

כא לכם: אך את-זה תאכלו מכל
 שרץ העוף ההלך על-ארבע
 אשר-לא כרעים ממעל לרגליו
 כב לנתר בהן על-הארץ: את-
 אלה מהם תאכלו את-הארבה
 למינו ואת-הסלעם למינהו
 ואת-החרגל למינהו ואת-
 כג החגב למינהו: וכל שרץ העוף
 אשר-לו ארבע רגלים שקץ
 כד הוא לכם: ולא-אלה תטמאו
 כל-הנגע בנבלתם יטמא עד-
 כה הערב: וכל-הנשא מנבלתם
 יכבס בגדיו וטמא עד-הערב:
 כו לכל-הבהמה אשר הוא
 מפרסת פרסה ושסע איננה
 שסעת וגרה איננה מעלה
 טמאים הם לכם כל-הנגע
 כז בהם יטמא: וכל הולך על-
 כפו בכל-החיה ההלכת על-
 ארבע טמאים הם לכם כל-
 הנגע בנבלתם יטמא עד-
 כח הערב: והנשא את-נבלתם
 יכבס בגדיו וטמא עד-הערב
 טמאים המה לכם:
 כט וזה לכם הטמא בשרץ
 השרץ על-הארץ החלוד
 והעכבר והצב למינהו:
 ל והאנקה והכח והלטאה
 לא והחמט והתנשמת: אלה
 הטמאים לכם בכל-השרץ

הדולי תרגסו מן אלטיר לם יתאכלו רגיס הימה אלא אלניסיר ואלא לעקאב ואלא לענקא: 14. ואת - ואלא אלחידא ואלא סידה לעינפא: 15. את - אלא גמיע קאק לעינפו: 16. ואת - ואלא פיריך אלנעאם ואלא אלכטאף ואלא אלסאף ואלא אלבאז לעינפו: 17. ואת - ואלא אלבום ואלא אלזימוג ואלא טיר ליל [באשק]: 18. ואת - ואלא אלשאהין ואלא אלקוק ואלא אלרחם: 19. ואת - ואלא אלסקרא בבגא לעינפהא ואלא אלההוד ואלא טיר אלליל: 20. כל - גמיע דביב אלטיר מאעי עלא אלארבעה רגיס הוא ליכון: 21. אך - פקט אלא האדא תאכלו מן גמיע דביב אלטיר מאעי עלא ארבעה אלדי לו כרעיב מן פוק לרגליה לינטניט פיהון עלא אלארץ: 22. את - אלא הדולי מנהון תאכלו אלא אלגרד לעינפו ואלא אלדיבא לעינפו ואלא אלחרגול לעינפו ואלא אלגידוב לעינפו: 23. וכל - וגמיע דביב אלטיר אלדי לו ארבע רגלין רגיס הוא ליכון: 24. ולאלה - ולהדולי תתנגסו גמיע אל בינדק פי לאשיתון יתנגס חיתא אלעישא: 25. וכל - וגמיע אלחאמיל מין לאשיתון יכסיל אתיבבו ויתנגס חיתא אלעישא: 26. לכל - לגמיע אלבהימיה אלדי היא מטלופה טלפה ופרק ליסהא מפרוקא ומשתאר ליסהא מסעדיה נגסין הימא ליכון גמיע אל בנדק פיהון יתנגס: 27. וכל - וגמיע מצי עלא כפופו פי גמיע אלוחשיה מצייה עלא ארבעה נגסין הימא ליכון גמיע אל בנדק פי לשיתהון יתנגס חיתא אלעישא: 28. והנשא - ואלחאמיל אלא לשיתהון יכסיל אתיבבו ויתנגס חיתא אלעישא נגסין הימא ליכון: 29. וזה - והאדא ליכון אלניגיס פי דביב אלדאביב עלא אלארץ אלכיליד ואלפאר ואלעב לעינפו: 30. והאנקה - ואלקוק ואלחרדון ואלעצאיייה ואלחרבייה ואלאבו בריץ: 31. אלה - הדולי

האחרונים בסדר הפוך, וכולם כתרנום רס"ג: ואלבום ואלזימוג ואלבאשק. 18. ואת וגו' - וכן בגד. בשלושת האחרונים לא רחם, כתרנומנו, אלא רכאם, כנדרש, וכולם כתרנום רס"ג: ואלשאהין ואלקוק ואלרחם. לגבי רכם, העיר ג: הרחם - אלרחם, והוא טיר אלכראם - הוא עוף אילם. 19. ואת וגו' - וכן בגד. ד במקום טיר אליל, תרגם אלכפאש, כתרנום רס"ג: ואלצקר ואלכנגבא לאצנאפהא ואלהדהד ואלכפאש. על זיהוי שמות העופות שבתרגום רס"ג, ראה קאפח 1984, עמ' קכה. 21. לתר - ב: ליניט. ד: לינוט. ג: לינוט או לייטוף - לקפוץ או לצוף. 22. את הארבה וגו' - וכן בגד, כתרנום רס"ג. 29. החלד והעכבר והצב - וכן בגד, כתרנום רס"ג: אלכלדה ואלפאר ואלצב. ג: הצב - צב או אבו בריין - צב או לטאה, שממית. 30. והאנקה - כמו שתרנס את קאת בפסוק 18. ב: ואלוור. ג: ואלוור, בדומה לרס"ג: ואלוריל. והכה - וכן בגד, כתרנום רס"ג: ואלחרדון. והלטאה - וכן ד. ב: ואלוילחפיה. ג: עטאיייה. ד: ואלעצאיייה. אנד כתרנום רס"ג: ואלעטייה. והחמט - וכן בגד, כתרנום רס"ג: ואלחרבא. והתנשמת - וכן בד. ג: צמברין, והוא הקרוב לתרגום רס"ג: ואלסאם אברין. על זיהוי השמות בתרגום רס"ג, ראה קאפח 1984, עמ' קכו-קכו.

18. הן - הוודא לם נגאב אלא דמהא אלא אלקדוס גווא אכל תאכלו ליהא פיל קדוס כאלדי וואצית: 19. וידבר - וכלם אהרון אלא מוסה הוודא אליום קראבו אלא כטיתהון ואלא סעיידתהון קדאם אללה ותצאדפו אילי כיהדולי ואנכאן אכול דכווייה אליום אנכאן יחסאן פי חצריה אללה: 20. וישמע - וסימיע מוסה וחסיין פי חצריהו:

יא

1. וידבר - וכלם (אהרון) אללה אלא מוסה ואלא אהרון קאיילא אליהון: 2. דברו - כלמו אלא בנין ישראיל קאיילא האדי אלוחשיה אלדי תאכלו מן גמיע אלבהימיה אלדי עלא אלארץ: 3. כל - גמיע מטלופיה טלפה ומפרוקה פרק טלפה מסעידיה משתאר פיל בהימיה ליהא תאכלו: 4. אך - פקט אלא האדא לם תאכלו מין מסעדין משתאר מן מטלופין טלפה אלא אלגמאל אין מסעיד משתאר הוא וטלפה ליסו מטליף ניגיס הוא ליכון: 5. ואת - ואלא אלובר אין מסעיד משתאר הוא וטלפה לם יטליף ניגיס הוא ליכון: 6. ואת - ואלא אלארנאביה אין מסעידיה משתאר היא וטלפה לם אטלאפית נגסיה היא ליכון: 7. ואת - ואלא אלכנזיר אין מטלוף טלפה הוא ומפרוק פרק טלפה והוא משתאר לם ישתאר ניגיס הוא ליכון: 8. מבשרם - מן לחמון לם תאכלו ופי לשיתהון לם תנדקו נגסין הימא ליכון: 9. את - אלא האדא תאכלו מן גמיע אלדי פיל מא גמיע אלדי לו גנאח ופלוס פיל מא פיל בחור ופיל אודייה ליהון תאכלו: 10. וכל - וגמיע אלדי ליס לו גנאח ופלוס פיל בחור ופיל אודייה מן גמיע דביב אלמא ומן גמיע נפס אלוחשיה אלדי פיל מא רגיס הימא ליכון: 11. ושקץ - ורגיס יכונו ליכון מן לחמהון לם תאכלו ואלא לשיתהון תרגסו: 12. כל - גמיע אלדי ליס לו גנאח ופלוס פיל מא רגיס הוא ליכון: 13. ואת - ואלא

יא

3. מפרסת פרסה - וכן בד. ג: מטלפה או משקוקא או מפרוקא. תרגום רס"ג: מטלפה בטלף. קאפה ביאר תרגום זה: "בעלת טלפים, והיא שיש לה בכפותיה נרתיק קשה כעין הצפורין" (ראה קאפח 1984, עמ' קיט). התרגומים ההלכיים השתמשו בארמית "טלפא" כתרנום "פרסה", ולא על דרך הערבית כתרנום רס"ג: טלפה. אונקלוס תרגם את ושמעת שמע - ומטלפא טלפין. אך ראה דווי, עמ' 56, המביא "טלפה" במשמע יבלת או תפיחה. גרה - וכן ב: מישתר בתשתר. ד: מושתאר, כנראה שינוי פונטי של מנתאר, כתרנום רס"ג: אלאגתאר. 9. סנסיר וקשקשת - וכן בד, כתרנום רס"ג: אנגחה ופלוס. ג: פלוס או קשור - קשקשים או קליפות. 13. הנשר וגו' - וכן ג. ב: אלעיקאב ואלא עינאקה. 14. ואת הדאה ואת האיה - ב: אילא אליחצה ואלא אלציה. ג: בסדר הפוך: ג: צדא... חצא. ד: ואלציהא ואלחידא, וכולם כתרנום רס"ג בשנינויים פונטיים: ואלחידא ואלצדא. 15. ערב - וכן ב. ד: גוראב. ג: גראב או קאק - נרדפים. 16. ואת וגו' - וכן ד, כתרנום רס"ג. ב: הנץ - אלליין. ג: אלבאז באשוק או ליץ. 17. ואת וגו' - וכן ג, כולל תיקון "טיר ליל" ל"באשק". ב שני

כָּל־הַנִּגַּע בָּהֶם בַּמָּתָם יִטְמָא
 לִבְעֵד־הָעֶרֶב: וְכָל־אֲשֶׁר־יִפְלֶה־
 עִלּוֹ מֵהֶם | בַּמָּתָם יִטְמָא מִכָּל־
 כְּלֵי־עֵץ אֹרֶב אֹרֶב עוֹר אֹרֶב
 שֶׁק־כָּל־כְּלֵי־אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה
 מִלֶּאכָה בָּהֶם בַּמַּיִם יִבָּא
 וִיטְמָא עַד־הָעֶרֶב וְטָהֵר: וְכָל־
 כְּלֵי־חֶרֶשׁ אֲשֶׁר־יִפְלֶה מֵהֶם אֶל־
 תּוֹכּוּ כָּל־אֲשֶׁר בְּתוֹכּוֹ יִטְמָא
 וְאֹתוֹ תִשְׁפֹּר: מִכָּל־הָאֲכָל
 אֲשֶׁר יֹאכַל אֲשֶׁר יִבּוֹא עִלּוֹ
 מַיִם יִטְמָא וְכָל־מִשְׁקֵה אֲשֶׁר
 יִשְׁתֶּה בְּכָל־כְּלֵי־יִטְמָא: וְכָל־
 אֲשֶׁר־יִפְלֶה מִנְּבִלָתָם | עִלּוֹ
 יִטְמָא תְּנוּר וְכִירִים יִתֵּן
 טְמָאִים הֵם וְטְמָאִים יִהְיוּ
 לָכֶם: אֲךָ מַעֲיֵן וּבֹר מִקּוֹה־
 מַיִם יִהְיֶה טָהוֹר וְנִגַּע בְּנִבְלָתָם
 יִטְמָא: וְכִי יִפְלֶה מִנְּבִלָתָם עַל־
 כָּל־זֶרַע זֶרַע אֲשֶׁר יִזְרַע טָהוֹר
 הוּא: וְכִי יִתֵּן מַיִם עַל־זֶרַע
 וְנִפְלֶה מִנְּבִלָתָם עִלּוֹ טְמָא הוּא
 לָכֶם:
 וְכִי יָמוּת מִן־הַבְּהֵמָה
 אֲשֶׁר־הוּא לָכֶם לֹאֲכֹלָה הַנִּגַּע
 בְּנִבְלָתָהּ יִטְמָא עַד־הָעֶרֶב:
 וְהָאֲכָל מִנְּבִלָתָהּ יִכְבַּס בְּגָדָיו
 וְטְמָא עַד־הָעֶרֶב וְהִנְשֵׂא אֶת־
 נִבְלָתָהּ יִכְבַּס בְּגָדָיו וְטְמָא עַד־
 הָעֶרֶב: וְכָל־הַשְּׂרָץ הַשְּׂרָץ עַל־

שביעי

לג

לד

לה

לו

לז

לח

לט

מ

מא

הָאָרֶץ שֶׁקֵץ הוּא לֹא יֹאכַל:
 כָּל־הַחֹלֶךְ עַל־גַּחֲזוֹן וְכָל־הַחֹלֶךְ
 עַל־אַרְבַּע עוֹד כָּל־מִרְבֵּה רַגְלָיִם
 לְכָל־הַשְּׂרָץ הַשְּׂרָץ עַל־הָאָרֶץ
 לֹא תֹאכְלוּם כִּי־שֶׁקֵץ הֵם:
 אֶל־תִּשְׁקְצוּ אֶת־נַפְשֹׁתֵיכֶם
 בְּכָל־הַשְּׂרָץ הַשְּׂרָץ וְלֹא
 תִטְמָאוּ בָּהֶם וְנִטְמַתֶּם
 בָּם: כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
 וְהִתְקַדְּשֶׁתֶם וְהִיִּיתֶם קְדוֹשִׁים
 כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי וְלֹא תִטְמָאוּ אֶת־
 נַפְשֹׁתֵיכֶם בְּכָל־הַשְּׂרָץ הַרְמֵשׁ
 עַל־הָאָרֶץ: כִּי אֲנִי יְהוָה
 הַמַּעֲלֶה אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
 לֵהָיִת לָכֶם לֵאלֹהִים וְהִיִּיתֶם
 קְדוֹשִׁים כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי: זֹאת
 תּוֹרַת הַבְּהֵמָה וְהָעוֹף וְכָל־נֶפֶשׁ
 הַחַיָּה הַרְמֵשֶׁת בַּמַּיִם וְלִכָּל־
 נֶפֶשׁ הַשְּׂרָצָה עַל־הָאָרֶץ:
 לְהַבְדִּיל בֵּין הַטְּמָא וּבֵין הַטָּהוֹר
 וּבֵין הַחַיָּה הַנֹּאכְלֹת וּבֵין הַחַיָּה
 אֲשֶׁר לֹא תֹאכַל:

מב

מג

מד

מפסטר

מה

מו

מז

תזריע

נבא

ב

ג

ד

ה

טָהֳרָה בְּכָל־קָדֵשׁ לֹא־תִגַּע
 וְאֶל־הַמִּקְדָּשׁ לֹא תִבָּא עַד־
 מִלֵּאת יְמֵי טָהֳרָה: וְאִם־נִקְבְּהָ
 תִלְדוּ וְטְמָאָה שְׁבַע־יָמִים כְּנֹדֶתָהּ
 וְשִׁשִּׁים יוֹם וְשֵׁשֶׁת יָמִים תִּשָּׁב
 עַל־דַּמֵּי טָהֳרָה: וּבְמִלֵּאת | יְמֵי
 טָהֳרָה לְבֵן אֹר לְבַת תִּבְיֹא כְּבֶשֶׂת
 בֵּן־שְׁנָתוֹ לְעֹלָה וּבֵן־יוֹנָה אֹר־
 תֵּר לַחֲטָאת אֶל־פֶּתַח אֹהֶל־
 מוֹעֵד אֶל־הַפֶּהֶן: וְהִקְרִיבוּ
 לִפְנֵי יְהוָה וּכְפַר עֲלֶיהָ וְטָהֳרָה
 מִמֶּקֶד דָּמִיָּה זֹאת תּוֹרַת
 הַיִּלְדוֹת לְזָכָר אֹר לְנִקְבָּה: וְאִם־
 לֹא תִמְצֵא יוֹדָה דִּי שָׂה וְלִקְחָה
 שְׁתֵּי־תֹרִים אֹר שְׁנֵי בָנֵי יוֹנָה
 אֶחָד לְעֹלָה וְאֶחָד לַחֲטָאת
 וּכְפַר עֲלֶיהָ הַפֶּהֶן וְטָהֳרָה:
 * וַיֹּדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־
 אַהֲרֹן לֵאמֹר: אִדָּם כִּי־יִהְיֶה
 בְּעוֹר־בָּשָׂרוֹ שֵׂאת אֹר־סִפְחַת
 אֹר בְּהָרַת וְהִיָּה בְּעוֹר־בָּשָׂרוֹ
 לְנִגַּע צִרְעָת וְהוּבֵא אֶל־אַהֲרֹן
 הַכֹּהֵן אֹר אֶל־אֶחָד מִבָּנָיו
 הַפֶּהֶנִּים: וְרָאָה הַכֹּהֵן אֶת־
 הַנִּגַּע בְּעוֹר־הַבָּשָׂר וְשַׁעַר בְּנִגַּע
 הַפֶּה | לְבֵן וּמִרְאָה הַנִּגַּע עִמָּךְ
 מְעוֹר בָּשָׂרוֹ נִגַּע צִרְעָת הוּא
 וְרָאָהוּ הַכֹּהֵן וְטְמָא אֹתוֹ: וְאִם־
 בְּהָרַת לְבָנָה הוּא בְּעוֹר בָּשָׂרוֹ

ס

ז

ח

ט

י

יא

אלוהייה אלדכביה פיל מא ולגמיע נפס דכביה עלא אלארץ: 47. להבדיל - ליפריק בין אלניגיס ובין אלדכי ובין אלוהייה אל בתתאכל ובין אלוהייה אלדי לם תתאכל:

יב

1. וידבר - וכלם אללה אלא מוסה קאיילא: 2. דבר - תוריע כאלים אלא בנין ישראל קאיילא אמרה אין תחבל ותוולד דכאר ותתנגס סבע אייאם כי איים חידית נגסתהא תתנגס: 3. וביום - ופי יום אלתאמין יטאהיר לחם קלפתו: 4. ושלשים - ותלתה ותלתין יום תגלוס פי דמום דכוותה פי גמיע קרוס לם תנדק ואלא אלמקדס לם תיגי חיתא כומאלית אייאם דכוותה: 6. ובמלאת - ופי כומאלית אייאם דכוותה לל איבין או לל בינית תגיב כרוף איבין סנתו לסעידיה ופירין חמאם או שפנין לדכווייה אלא באב כימית מיעאר אלא אלכאדים: 7. והקריבו - ויקרבו קדאם אללה ויגפיר עליהא ותדכא מן מנבע דמומהא האדי שריעיית אלואלדיה לל דכר או לל אנתייה: 8. ואם - ואנכאן לם תווגאד ידהא מקדאר כרוף ותאכוד שפנין או פרכין חמאם ואחיד לסעידיה וואחיד לדכווייה ויגפיר עליהא אלכאדים ותדכא:

יג

1. וידבר - וכלאם אללה אלא מוסה ואלא אהרון קאיילא: 2. אדם - אנסאן אין יכון פי גיליד לחמו שאמיה או ערצא או בקעא ויכון פיגיליד לחמו לבלא בראס וינגב אלא אהרון אלכאדים או אלא ואחיד מן בנינו אלכדאם: 3. וראה - וינעור אלכאדים אלא אלבלא פי גיליד אללחם ושער פיל בלא קלב אבייץ ומנצר אלבלא אגמק מן גיליד לחמו בלא בראץ הוא וינצרו אלכאדים וינגיס אלו: 4. ואם - ואנכאן בקעא ביצה היא פי גיליד לחמו ואגמק

יב

2. נדת - חידית = ב: היצית. גד: חוצית. דותה - וכן בד. ג: נגאסיתהא או דייאבהא או טרצהא - טוטאתה או זוכה, כפירוש רש"י: לשון דבר הוב מגופה; או חוליה, כפירוש השני של רש"י: לשון אחר. מדה וחולי, שאין אשה רואה דם שלא תחלה וראשה ואבריה כבדין עליה. 4. תשב - ג: תיגלוס או תיתעוק - תשב או תתעכב, כפירוש רש"י: אין תשב אלא לשון עכבה, כמו: ותשבו בקדש (דברים א). 7. וסחרה - וכן ב. ד: ותנצף - ותהא נקויה.

יג

2. שאת או ספחת או כהרת - וכן בגד, כתרנום רס"ג: שאמה או עארצה או בקעה. ראה הערת קאפה: שלושת השמות הללו בערבית נופלים על שינוי טראה, ואינם מסוימים לטראה זה או אחר. ראה קאפה 1984, עמ' קט. צרעת - כראם = בגד: כרין. 3. עמק - וכן בד. ג: גמיק או וטוי -

נגסין ליכון פי גמיע דביב גמיע אל בנדאק פיהון פי מותהון יתנגס חיתא אלעישיא: 32. וכל - וגמיע אלדי יקאע עליה מנהון פי מותהון יתנגס מן גמיע אוואני כשב או טוב או גיליד או כיש גמיע אוואני אלדי ינציניע צנעא פיהון פיל מא ינגאב ויתנגס חיתא אלעישיא וידכא: 33. וכל - וגמיע אוואני פכאר אלדי יקאע מנהון אלא וצטו גמיע אלדי פי מבינו יתנגס ואלו תכסרו: 34. מכל - מן גמיע אלאכל אלדי יתאכל אלדי יגי עליה מא יתנגס וגמיע משרוב אלדי ינשיריב פי גמיע אוואני יתנגס: 35. וכל - וגמיע אלדי יקאע מן לשתהון עליה יתנגס תנור ומוקדה ינהאר נגסין הימא ונגסין יכונו לכוון: 36. אך - פקט מנבע וגיב מגמע מא יכון דיכי ואל בנדק פי לשתהון יתנגס: 37. וכי - ואין יקאע מן לשתהון עלא גמיע זרע מזרוע אלדי ינזיריע דיכי הוא: 38. וכי - ואין ינגיעיל מא עלא זרע ויקע מן לשתהון עליה ניגיס הוא ליכון: 39. וכי - ואין ימות מן אלבהימיה אלדי היא ליכון לל אכל אל בנדק פי לשתהא יתנגס חיתא אלעישיא: 40. והאכל - ואלאכיל מן לשתהא יכסיל אתייבו ויתנגס חיתא אלעישיא ואלאחמיל אלא לשתהא יכסיל אתייאבו ויתנגס חיתא אלעישיא: 41. וכל - וגמיע דביב דאביב עלא אלארץ רגיס הוא לם יתאכל: 42. כל - גמיע מאצי עלא אלגוף וגמיע מאצי עלא ארבעה חיתא גמיע מכאתיר רגלין לגמיע דביב דאביב עלא אלארץ לם תאכלוהון אין רגיס הימא: 43. אל - לא תרגסו אלא אנפיסכוון פי גמיע דביב דאביב ולם תתנגסו פיהון ותתנגסו פיהון: 44. כי - אין אנא אללה אילכהון ותתקדסו ותכונו מקדסין אין מקדס אנא ולם תנגסו אלא אינפיסכוון פי גמיע אלדביב אלדאביב עלא אלארץ: 45. כי - אין אנא אללה אלמטליע ליכון מן ארץ מצר ליאציר ליכון לל ראב ותכונו מקדסין אין מקדס אנא: 46. זאת - האדי שריעיית אלבהימיה ואלטיר וגמיע נפס

33. תוכו - ד: נוואתו - תחתיו. כנראה הבין את "לנויה" שבת"א כמשמע נווא בערבית - לטטה, טחת. 35. וכירים - וכן בד. ג: מוואקיד או ווגאק - מילים נרדפות. 36. מעין - וכן ב. ד: עין מא - מעיין מים. 37. זרע - זרע - בד: ביור בידר - זרעי גורן. גד: זרע חבוב - זרעי גרעינים. 41. שקץ - וכן ב. ג: כיריה - בווי, שנוא, וכן לעיל ולהלן. 42. גחון - גוף. בגד: בטן. 43. ונטמתם במ - וכן בד. ג: ותיטאמה פיהון - השתמש ביסוד העברי טמא שנשאל ללהגים הערביים. גם בתרגום התורה של יהודי עיראק מצינו במקום זה: ותטמן ביהום (תורה תרכ"ה) - ותטמאן בהם. 46. נפש החיה - נפש החיה (מלשון חיות ובהמות), וכן ב. ד: נפס אלעישיה - נפש חיה (מלשון חיים). הרמשת - תרגומנו, וכן ב, תרגמו וחלת, כשם שתרגמו בהמשך את השרצת. ד: אלנאגליה - המשריצה ולדות.

המרכז העולמי למורשת יהדות ארם-צובא (חלב)

תל-אביב תשס"ו - 2005